

- با نگاهی سریع به چالش‌های مهم نظام مراقبت آموزش پزشکی، نقش و جایگاه مراکز توسعه آموزش پزشکی در قرن آینده در عرصه ای بسیار وسیع تر و تعیین کننده تر از آنچه که امروز شاهد آن هستیم، قابل پیش‌بینی است، زیرا:
- پیشرفت سریع فن آوری ابزارهای تشخیصی و درمانی و تکنولوژی مهندسی ژن و مولکول، کارائی دانشجویان و کارکنان فعلی بخش بهداشت و درمان را در قرن آینده زیر سؤال برده است.
 - تغییر هرم سنی جمعیت و شمار فزاینده سالمندان در جامعه، تغییر در الگوی اپیدمی بیماری‌ها و مسائل بهداشتی و درمانی را به دنبال خواهد داشت.
 - بیماری‌های ناشی از شیوه زندگی، پزشکان آینده را در میدان جدید طب رفتاری برای پیشگیری، درمان و توان بخشی اختلالات و بیماری‌های فاجعه آمیز نظیر اعتیاد، الکلیسم، سیگار، ایدز، خودکشی، چاقی، و ... که بسیار پیچیده و مشکل هستند، به مبارزه می‌طلبند.
 - افزایش هزینه مراقبت از بیماری‌های مزمن و دشواری پیشگیری و مراقبت از این بیماران، مشکلات روزافزونی برای جامعه و نظام مراقبت ایجاد می‌کند.
 - موارد بالا و ده‌ها مورد دیگر دلسوزان و آگاهان آموزش پزشکی و مرکز توسعه را بر آن می‌دارد که با را از حیطة انجام کارهای آموزشی و پژوهشی سنتی در آموزش پزشکی فراتر گذارند و رسالت واقعی خود را در ابعاد زیر مدنظر قرار دهند:
 - دامنه پژوهش‌های خود را از مطالعه عادی برنامه‌های آموزشی به قلمرو بررسی نیازهای واقعی جامعه در حال و آینده و بررسی تعداد و نوع نیروی انسانی کارآمد برای پاسخگویی به این نیاز با جامع نگرى و آینده نگرى گسترش دهند.
 - سکان هدایت و رهبری برنامه‌های آموزشی را برای ایجاد تعادل و انسجام لازم در بین رشته‌ها و برنامه‌های مختلف آموزشی، به دست گیرند.
 - آموزش‌های دانشگاهی را به عرصه‌های واقعی انجام وظیفه و پژوهش در جامعه بکشانند.
 - در آموزش علوم پزشکی با نگاه همه جانبه به مفهوم جامع سلامت جسمی، روانی، اجتماعی و معنوی جامعه، به نحو مطلوب، برنامه‌ریزی و اجرا نمایند.
 - دیدگاه‌های نوین در آموزش پزشکی را با تقویت فرایند یادگیری فعال و مستمر و نظام‌یافته در آموزش مؤسسات آموزش عالی تزریق نمایند.